

en ganske mærkelig Anskuelse, og jeg tør vel ogsaa sige, at den er i vore Dage saa nogenlunde forladt af alle, baade Politikere og Nationaløkonomer, i Verden. Overalt i Staterne, hvor man har Statsbaner, er man inde paa den Betragtning, at Statsbanerne bør give en rimelig Rente af Anlægskapitalen. Jeg nævnedes, da jeg sidste Gang havde Ordet, at i Preussen give Statsbanerne en meget stor Rente. Jeg har set, at i Sachsen, et Land paa, saa vidt jeg husker, 4—5 Millioner Indbyggere, give Banerne et Nettooverskud af 47 Mill. Kr. om Aaret, hvilket vil sige noget over 5 pCt. af Anlægskapitalen. Jeg tror, jeg tør sige, at, som jeg allerede en Gang har bemærket, vinder det Standpunkt, at Statsbanerne skulle forrente sig, større og større Anerkendelse i alle Stater, ganske naturligt ogsaa af den Grund, at det jo, som Tiden skrider frem, og der skal bruges flere og flere Penge, bliver mere og mere nødvendigt, naar man har et Aktiv som Statsbanerne, at lade det afkaste noget Udbytte.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) spurgte mig, om jeg vilde yde Embeds- og Bestillingsmændenes Laaneforening Støtte. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, om jeg vilde gaa med til, at der blev givet en Statsgaranti, saaledes at der fra Statskassens Side stilledes en Kapital som Garanti for denne Forenings Forpligtelser, ligesom det i Fjor er sket over for Statsfunktionærernes Kreditforening efter Forslag fra min Side. Dertil vil jeg sige, at det, jeg den Gang gjorde, var noget ganske nyt, og at jeg gerne først i nogen Tid vil se, hvorledes Statsfunktionærernes Kreditforening kommer til at virke, forinden jeg gaar videre. Endvidere vil jeg sige, at Forholdet mellem de to Foreninger er ikke ganske lige. For det første er der her Tale om Embeds- og Bestillingsmænd, altsaa Folk, der gennemgaaende, siger jeg, have noget højere Løn end de, der ere i Statsfunktionærernes Kreditforening. Men endvidere er, saa vidt jeg kender til denne Forening, dens Praksis saaledes, at der efter min Mening gives for store Laan med for lang Afdragstid til, at jeg finder det rigtigt, at Staten træder til som Garant der.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som jo havde nogle Bemærkninger at gøre til mig, og i disse Bemærkninger søgte det ærede Medlem at komme bort fra den Regnefejl, som han gjorde sig skyldig i, og hvorved han fik

de finansielle Udsigter gjorde væsentlig lysere, idet han anslog de aarlige Indtægter næste Aar til 5 Mill. Kr. mere, end der kunde ventes. Han sagde, at han havde ikke begaaet nogen Regnefejl, thi han skulde trække 27,7 Mill. Kr. ekstraordinære Indtægter fra 127 Mill. Kr., og det kunde han nok gøre uden at gøre Fejl. Det blev 99,3 Mill. Kr. Det er ganske rigtigt, det Regnestykke er ikke galt, men det, der er galt, er, at han ikke skulde trække 27,7 Mill. Kr. fra, men derimod skulde trække 32,7 Mill. Kr. fra, og saa faar han i Stedet for 99,3 Mill. Kr. 94,3 Mill. Kr.

Jeg skal ganske kort forklare de ærede Medlemmer, hvordan Sagens Sammenhæng er. Jeg sagde, da jeg gennemgik Statsregnskabet, at af det Overskud paa 13 Mill. Kr., der fandtes, var $7\frac{3}{4}$ Mill. ekstraordinært Overskud. Disse $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr. fremkom derved, at der paa Indtægtssiden var $12\frac{3}{4}$ Mill. Kr. ekstraordinære Indtægter, og paa Udgiftssiden 5 Mill. Kr. ekstraordinære Udgifter. Saa tager det ærede Medlem de 127 Mill., der staa paa Indtægtssiden, og derfra trækker han $27\frac{3}{4}$ Mill. og siger, at det bliver 99,3 Mill. Kr., men i Stedet for skal han trække $32\frac{3}{4}$ Mill. fra, saaledes at han kun faar 94,3. Saaledes er Forholdet, derved kommer det ærede Medlem til et Resultat, der er 5 Mill. Kr. forkert, og saa kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem kan sige, at vi have Raad til at tage Lønningslovene uden Kompensation. Naar han paa den Maade skaffer sig 5 Mill. Kr. i ekstraordinær Indtægt, kan det sagtens slaa til, idet alle Lønningslovene netop koste 5,5 Mill. Kr., thi naar han saa paa den Maade faar 5 Mill. Kr. ekstraordinært, kan jeg godt forstaa, at han ikke vil have yderligere Kompensation, men jeg er meget mere beskedend end det ærede Medlem, jeg forlanger ikke 5 Mill. Kr., som det ærede Medlem har i Hænde. Jeg forlanger kun 1,4 Mill. Kr., 1 Mill. af Statsbanerne og 400,000 Kr. af Postvæsenet.

Saa tilbød det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) mig et Væddemaal til sidst. Det ærede Medlem vilde vædde. Jeg har ikke noget imod at vædde, men skulle vi vædde, synes jeg, at vi skulde vædde om det, der er Stridens Genstand, og det, som er Stridens Genstand, er Budgettets Balance, som bestemmes ikke af Kassebeholdningens Størrelse, men af Indtægternes Størrelse. Det ærede Medlem lovede mig en Indtægt af 110 Mill. Kr. næste Aar, og det var det, han spaaede. Nu vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem